Як той узір
Милує зір,
Так серце — говір співанковий.
Я народилась серед гір,
І щастя тут мого підкова.
Сопілка, воля, постоли
Мені лишилися у спадок.
Смереко, хвою постели —
Впаду в твої перини падьма.
Та ще зажди —
Нап'юсь води
Із чуркала студеного.
Так мої русини-діди
Пили щоденно
З сонцем в спілці.
Смерічко, милого знайди —
Нехай заграє на сопілці
Гуцульської,
Нашої.
Бо на світі я не чула
Кращої.